

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κα ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑΝΝΑΔΑΚΗ
ΠΡΟΕΔΡΟ ΕΦΕΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

ΑΙΤΗΣΗ

Του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος (Ο.Δ.Υ.Ε.), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κυρία Πρόεδρε,

Κατ' αρχήν, επ' ευκαιρία της πρόσφατης εκλογής σας, απευθύνουμε θερμά συγχαρητήρια σε σας και το Δ.Σ. της Ένωσής σας, ευχόμενοι άριστη επιτυχία στο έργο σας.

Περαιτέρω, ενόψει του θεσμικού αξιώματος που ήδη κατέχετε, θέλουμε να σας ενημερώσουμε για ένα επίκαιρο και σημαντικό ζήτημα που απασχολεί τους Δικαστικούς υπαλλήλους.

Συγκεκριμένα, όπως ασφαλώς γνωρίζετε, με αγωγές μας, σχεδόν όλοι οι υπάλληλοι των Δικαστηρίων, από ετών διεκδικήσαμε δικαστικά την αναδρομική επιδίκαση της γνωστής επιδοματικής παροχής των 176 ευρώ.

Όλα τα Διοικητικά Δικαστήρια της Χώρας (σχεδόν με ποσοστό 95%) εξέδωσαν τα προηγούμενα χρόνια θετικές – οριστικές και εν συνεχεία τελεσίδικες – αποφάσεις επί της διεκδικήσεώς μας αυτής και το Δημόσιο προχώρησε σε εξόφλησή μας αλλά και ασκώντας – παράλληλα – αναιρέσεις κατ' αυτών.

Επί μίας εκ τών ανωτέρω αναιρέσεων εκδόθηκε πρόσφατα η απόφαση ΟΛ. ΣτΕ 95/2013 με την οποία -σέ

πλήρη αντίθεση προς τις αποφάσεις όλων των Διοικητικών Εφετειών της Χώρας... - **κρίθηκε ότι :**

«... κατά την συνταγματική αρχή της ισότητας δεν απέρρευε πάντως υποχρέωση της Διοικήσεως να επεκτείνει την χορήγηση στους δικαστικούς υπαλλήλους της επίμαχης παροχής, η οποία, σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη, παρέχεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μη εξομοιούμενη με μισθό, ανεξαρτήτως αν η παροχή αυτή χορηγείται παρανόμως σε άλλες κατηγορίες υπαλλήλων, δεδομένου ότι δεν μπορεί να θεμελιωθεί στην συνταγματική αυτή αρχή δικαίωμα των διοικουμένων και αντίστοιχη υποχρέωση της Διοικήσεως για την επέκταση μη νόμιμης δράσεως της Διοικήσεως, αδιαφόρως αν αυτή ασκείται με ατομικές ή κανονιστικές πράξεις ... »

Κυρία Πρόεδρε

Τα όσα δέχθηκε η, ως άνω, Ολ.ΣτΕ 95/2013 θα μπορούσε κάποιος ν' αποδεχθεί ως ορθά (αν και διαφωνούμε ευθέως ...) αλλά ΜΟΝΟΝ εφ' όσον αφορούν στα έτη 2002 και 2003, οπότε και η επίδικη παροχή είχε χορηγηθεί στις (υπέρ τής 60!!!) κατηγορίες και κλάδους των δικαιούχων αυτής, με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ).

Δηλαδή, εφ' όσον κρίθηκε με την Ολ. ΣτΕ 95/2013 ότι αυτές εκδόθηκαν «παρά τον νόμο», ευνοήτως η επίδικη παροχή «δεν εξομοιώθηκε με μισθό» και -επομένως- όσοι την έλαβαν, την εισέπραξαν «παρανόμως» ενώ όσοι δεν την είχαν λάβει και την διεκδίκησαν δικαστικά, «δεν την δικαιούνται», εφ' όσον «ισότητα στην παρανομία δεν νοείται».

ΟΜΩΣ, ενώ με τον Ν. 3205/2003, από 01.01.2004 εισάγεται

σαφής μεταβολή τού μέχρι τότε ισχύοντος νομοθετικού/μισθολογικού καθεστώτος (και ρητή κατάργηση τού Ν. 3016/2002 και των εν λόγω - κατ' εξουσιοδότησή του- εκδοθεισών ΚΥΑ), εν τούτοις η επίδικη παροχή προβλέφθηκε να καταβάλλεται εφεξής στους μ έ χ ρ ι την 31.12.2003 (παρανόμως) δικαιούχους αυτής, με την μορφή τής «προσωπικής διαφοράς».

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, από 01.01.2004, η κρίση τής ΟΛ.ΣΤΕ 95/2013 περί τού «παρανόμου» τής καταβολής τής επίδικης παροχής μέχρι την 31.12.2003 (και ορθή κρινόμενη μέχρι την ημερομηνία αυτή), **ΠΡΟΔΗΛΩΣ «ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ»**, εφ' όσον η χορήγησή της προβλέπονταν πλέον εφεξής με νόμο.

Δηλαδή, ενώ ο νόμος αυτός εισάγει μισθολογική παροχή (με την μορφή τής προσωπικής διαφοράς), υπέρ δεκάδων κατηγοριών υπαλλήλων (εννοείται όσων την ελάμβαναν μέχρι 31.12.2003 και είναι η συντριπτική πλειοψηφία τών υπαλλήλων Δημοσίου και ΝΠΔΔ αυτού), **ΕΞΑΙΡΕΙ** από την παροχή αυτή όσους δ ε ν την είχαν λάβει μέχρι την ίδια ημερομηνία (μεταξύ τών οποίων και εμάς).

Επομένως, είναι πρόδηλο ότι δημιουργείται σε βάρος μας «ανισότητα στην ισότητα» και αντίστοιχη παραβίαση τών Συνταγματικών Αρχών περί αυτής.

Μάλιστα, η ανισότητα αυτή εντείνεται σφόδρα με την εισαγωγή τής διάταξης τού άρθρου 3, Ν. 3336/2005, με την οποία ορίζεται ότι:

«... Οι υπάλληλοι του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, οι οποίοι διορίστηκαν ή μετατάχθηκαν μετά την 01.01.2004 σε Υπηρεσίες,

στους υπαλλήλους των οποίων χορηγούνται τα ποσά που διατηρήθηκαν ως προσωπική διαφορά με την διάταξη της παραγρ. 2, τού άρθρου 24, τού Ν. 3205/2003, δικαιούνται την καταβολή τής προσωπικής διαφοράς με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που την λαμβάνουν και οι υπόλοιποι υπάλληλοι τών Υπηρεσιών αυτών. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή από 01.01.2005.»

Η διάταξη αυτή είναι αποκαλυπτική και επιβεβαιωτική τών όσων ανωτέρω εκθέτουμε και η εφαρμογή της προδήλως δημιουργεί ανισότητα στην μεταχείριση υπαλλήλων που υπόκεινται στο μισθολογικό πλαίσιο τού ιδίου νόμου, δηλαδή τού Ν. 3205/2003, καθ' όσον:

Αφ' ενός εμφανίζονται υπάλληλοι οι οποίοι υπηρετούσαν πρίν την 01.01.2004 σε υπηρεσία όπου δεν ελάμβαναν την επίδικη παροχή μέχρι την 31 .12.2003 εκ παραλείψεως εκδόσεως σχετικής ΚΥΑ, την λαμβάνουν δε «από το πουθενά», απλώς μετατασσόμενοι (ή διοριζόμενοι) μετά την 01.01.2004, σε ν.π.δ.δ. ή υπηρεσία όπου την λαμβάνουν ως «προσωπική διαφορά» οι υπόλοιποι υπάλληλοι τής υπηρεσίας αυτής (...).

Αφ' ετέρου, κατά επαγωγική συνέπεια (προκύπτουσα άλλωστε ευθέως εκ τών διατάξεων τού Ν. 3336/2005), υπάλληλοι, μετατασσόμενοι μετά την 01.01.2005 από υπηρεσία όπου ελάμβαναν την επίδικη παροχή με την μορφή τής προσωπικής διαφοράς, σε ν.π.δ.δ. ή σε υπηρεσία τής οποίας οι υπάλληλοι ουδέποτε έλαβαν την επίδικη παροχή είτε αυτούσια είτε με την μορφή τής προσωπικής διαφοράς προδήλως συνεχίζουν να δικαιούνται την «προσωπική διαφορά» που ελάμβαναν, **εφ' όσον αυτή τυγχάνει ήδη μέρος τών τακτικών αποδοχών τους και δεν μπορεί να καταργηθεί παρά τήν μετάταξη / μετάθεσή τους.**

Περαιτέρω, νεοπροσληφθέντες υπάλληλοι μετά την **01.01.2005** σε υπηρεσία, όπου οι λοιποί υπάλληλοι ελάμβαναν την ξ:πίδικη παροχή με την μορφή της προσωπικής διαφοράς, δικαιούνται εις αυτήν ενώ, αντιθέτως, δ ε ν την δικαιούνται άλλοι νεοπροσληφθέντες σε υπηρεσίες όπου οι υπάλληλοί τους δεν έλαβαν ποτέ την επίδικη παροχή είτε αυτούσια είτε ως προσωπική διαφορά και χωρίς να υπάρχει άλλη διαφοροποίηση μεταξύ τους από πλευράς λ.χ. συνθηκών εργασίας, προσόντων, ειδικοτήτων κ.λπ.(...)

Συνεπώς, εάν ερμηνευθούν συνδυαστικά οι ανωτέρω διατάξεις, κατά την προβαλλόμενη από εμάς ορθή προσέγγιση, δηλαδή ακόμη και αν η κρίση τής Ολ. ΣτΕ 95/2013 ήταν ορθή για δικαστικές αξιώσεις μας μέχρι την 31.12.2003 (γεγονός πού εμείς αρνούμαστε, βεβαίως...), η κρίση αυτή προδήλως δέν θα μπορούσε να είναι ορθή για το εφεξής χρονικό διάστημα από την 01.01.2004 (ακόμη δε περισσότερο από την 01.01.2005 και εφεξής), διότι -τότε- δημιουργούνται -εντελώς αδικαιολόγητα- κατηγορίες μισθωτών Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, «δύο ταχυτήτων», υπαγομένων -ωστόσο- στο ίδιο μισθολογικό πλαίσιο.

Κυρία Πρόεδρε,

Επειδή θεωρούμε ότι έχουμε απόλυτο δίκαιο επισημαίνοντας το εσφαλμένο τής ανωτέρω Ολ. ΣτΕ 95/2013 (τουλάχιστον για την -μετέπειτα τής 01.01.2004- χρονική περίοδο), εν ισχύ τού Ν. 32051 2003 αλλά και επειδή είναι ευνόητο, παρά ταύτα, ότι η απόφαση αυτή (εάν δεν επισημανθούν εγκαίρως τ' ανωτέρω -οφθαλμοφανή- σφάλματά της στους Διοικητικούς Δικαστές), ασφαλώς θα επηρεάσει δυσμενώς -

πλήν αδίκως- την κρίση τών Διοικητικών Δικαστηρίων σε βάρος μας.

Γι' αυτούς τούς λόγους επιτρέψτε μας να σάς ζητήσουμε όπως ενημερώσετε γιά το ζήτημα αυτό τό Δ.Σ. τής Ένωσής σας, πρίν γίνει «συρμός» η απόρριψη τών σχετικών αγωγών και εφέσεων μας πού εκκρεμούν ενώπιον τών Διοικητικών Εφετείων και Πρωτοδικείων, με αντίστοιχες διεκδικήσεις μας γιά χρονικά διαστήματα από 01.01.2004 και εφεξής.

Γνωρίζοντας την ευθυκρισία σας, ευελπιστούμε γιά την συμπαράστασή σας στήν οίκοθεν γνωστοποίηση τού δίκαιου παραπόνου/αιτήματός μας είτε γιά όποια άλλη θετική παρέμβασή σας πού σείς κρίνετε ότι είναι εντός τών θεσμικών δυνατοτήτων σας.

Με τις ευχαριστίες μας γιά τήν κατανόησή σας.

Αθήναι, 21^η Φεβρουαρίου 2013

Για το Δ.Σ. την Ο.Δ.Υ.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Λάμπρος Χανδρινός

Δημήτριος Λιάτσος